

„Georg, czyli krótka opowieść funeralna.”

A co tam u Georga?
-ugryzła się w język.
U Georga raj hula po oczach.

Za późno,
powiedział:
Georg ma się wspaniale.
Ironią puknął ją w czoło.

To miło.
-syknęło wspomnienie dzieciństwa
dusząc smutek na odcinku szyjnym.

Przysięgam
-krzyczeli, świadomi skłamania.
Goniła ich prawda wśród myśli

I ona wiedziała,
I on dobrze wiedział,
że u Georga ra -hula po oczach.